

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนิตยสารวัยรุ่นที่มีผลต่อการเลียนแบบการแต่งกายของนักเรียน ใน กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยจะทำการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดให้เป็นกลุ่มวัยรุ่นชายหญิง ที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนมัธยม ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีเปิดตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973, p. 727) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือระดับความคลาดเคลื่อนยอมรับได้ไม่น้อยกว่า 5%

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยกำหนดประชากรด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Quota โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากการเลือกตัวอย่างเฉพาะนักเรียนที่อ่านนิตยสารวัยรุ่นในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงชั้นปีละ 75 คน จำนวน 450 คน โดยแบ่งจำนวนประชากรตามตาราง ดังนี้

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระดับชั้น	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. มัธยมศึกษาปีที่ 1	75
2. มัธยมศึกษาปีที่ 2	75
3. มัธยมศึกษาปีที่ 3	75
4. มัธยมศึกษาปีที่ 4	75
5. มัธยมศึกษาปีที่ 5	75
6. มัธยมศึกษาปีที่ 6	75

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามด้วยตัวเอง (self-administrated) เป็นคำถามปลายปิด (close-ended questions) โดยเนื้อหาแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของวัยรุ่น ประกอบด้วย เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่น

ตอนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสาร

ตอนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับการแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสาร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย สามารถแจกแจงตามสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้
สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะประชากรของวัยรุ่นแตกต่างกัน มีผลต่อการแต่งกาย
เลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารวัยรุ่นแตกต่างกัน ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะประชากร ได้แก่
เพศ อายุ และระดับการศึกษา ตัวแปรตาม คือ การแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสาร
วัยรุ่นของวัยรุ่น

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของวัยรุ่นแตกต่างกัน มีผลต่อ
การแต่งกายเลียนแบบนิตยสารแตกต่างกัน ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ
แฟชั่นการแต่งกาย ตัวแปรตาม คือ การแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารของวัยรุ่น

สมมติฐานข้อที่ 3 เนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่นนำเสนอแตกต่างกันมีผลต่อในการ
แต่งกายเลียนแบบนิตยสารแตกต่างกัน ตัวแปรอิสระ คือ เนื้อหา นิตยสารวัยรุ่น ตัวแปร
ตาม คือ การแต่งกายเลียนแบบนิตยสาร

สมมติฐานข้อที่ 4 วิธีการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน มีผลต่อการ
แต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน ตัวแปรอิสระ คือ การนำเสนอภาพ
แฟชั่นในนิตยสาร ตัวแปรตาม คือ การแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารของวัยรุ่น

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire)
ที่ได้สร้างขึ้นมาก่อนทำการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้คำถามนำวิจัยเพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ในขั้นต้นว่า ท่านเคยอ่านนิตยสารหรือไม่ ก่อนทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้น
จะอธิบายถึงวิธีการกรอกแบบสอบถามให้กับกลุ่มประชากร และให้กลุ่มประชากรตอบ
แบบสอบถามด้วยตนเอง (self-administrated quertionnaire)

การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

วิธีการแปลความหมาย จะใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวดัชนีในการแบ่งพฤติกรรมในการเลียนแบบจากนิตยสารออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีการเลียนแบบการแต่งกายในระดับสูงมาก
4	หมายถึง	มีการเลียนแบบการแต่งกายในระดับสูง
3	หมายถึง	มีการเลียนแบบการแต่งกายในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการเลียนแบบการแต่งกายในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการเลียนแบบการแต่งกายในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยใช้วิธีการแปลความหมาย ซึ่งใช้ค่าเฉลี่ยเป็นตัวดัชนีในการแบ่งระดับการเลียนแบบออกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์คะแนนของ Best and Kahn (1986, p. 181) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00	หมายถึง เลียนแบบมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50	หมายถึง เลียนแบบมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50	หมายถึง เลียนแบบปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50	หมายถึง เลียนแบบน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50	หมายถึง เลียนแบบน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดการทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้ โดยทดสอบเครื่องมือด้านความถูกต้องใช้ได้ (validity) และความน่าเชื่อถือ (reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความถูกต้องใช้ได้ (validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา (content validity) และความถูกต้องด้านโครงสร้างแบบสอบถาม (construct validity) ที่ใช้ว่ามีความเหมาะสมตรงตามประเด็นการศึกษาหรือไม่ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบก่อน (pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพมหานคร ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนั้นเว้นระยะเวลา 2 สัปดาห์ จึงนำแบบสอบถามเดิมไปใช้ในกลุ่มตัวอย่างเดิม เป็นการทดสอบหลัง (post-test) จากนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดแล้วนำมาทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของ Cronbach (cronbach's alpha reliability coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW Version 17.00 (Statistical Package for the Social Sciences for Windows Version 17.0) ณ สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เมื่อวัดค่าความน่าเชื่อถือแล้ว การทดลองปรากฏว่า ได้ค่า Alpha = 0.962 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อถือในระดับที่ยอมรับได้ จากนั้นจึงนำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

วิธีการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนและความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้น นำข้อมูลคำตอบทั้งหมดมาลงรหัส (Coding) และประมวลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/FW Version 17.00 (Statistical Package for the Social Sciences for Windows Version 17.0) ณ สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive statistics) ผู้วิจัยวิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลทั่วไปด้านลักษณะประชากร โดยใช้ตารางแสดงการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อรวบรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่และอธิบายข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร และการแต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารของวัยรุ่น

2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติอ้างอิง (inferential statistics) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรของวัยรุ่นแตกต่างกัน มีผลต่อการแต่งกาย
เลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน ใช้การทดสอบด้วยสถิติ One-way ANOVA
LSD. ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของวัยรุ่นแตกต่างกัน มีผลต่อการ
แต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน ใช้การทดสอบด้วยสถิติ One-way
ANOVA LSD. ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 เนื้อหาของนิตยสารวัยรุ่นนำเสนอแตกต่างกันมีผลต่อในการรับ
ข้อมูลที่แตกต่างกัน ใช้การทดสอบด้วยสถิติ One-way ANOVA LSD. ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 วิธีการนำเสนอภาพแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน มีผลต่อการ
แต่งกายเลียนแบบแฟชั่นในนิตยสารแตกต่างกัน ใช้การทดสอบด้วยสถิติ One-way
ANOVA LSD. ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05